

Kardeşime Mektup

Kolsuz ve düğmesiz ve sağ göğsünde bir rozet deliği olan Frenk gömleği,
Bekâr terleriyle sırlıskılamdı, hayata acemi erkeğinin,
Ah gülüm, onu kanla ıslatmayı becerdiğim gün artık ne esirlik ne zulüm,
Ne de gözlerimde sabah tuvaletinden arta kalan sabun köpüğü...

Kardeşlik, dostluk ve arkadaşlık
Bir sancının vücuda ilk girmesi gibi sıcak ve güzel bir şeydir sevgilim.
Çünkü ben onlarla geçtim gerçek bir buluşma olan namazın,
Kesin ve ödün vermeyen saflarından...

Sana döndümse şimdi ben, bütün eski sevgilerimi yığarak döndüm.
Yaşayamadıklarım yaşayabildiklerimden daha çok ve daha layıkça özlenmeye,
Sesim seninle daha gür, şarkılarım daha özgürse, bil ki;
Yaşayamadıklarımızı yaşanabilir kılmak için savaşmak,
Seninle bir menekşeyi koklayıp soldurmaktan daha güzeldir...

İsterdim öğrenmesin ta doğacak oğlum bile sana nasıl yandığımı.
Ben tırnağım ile koparıırken ta göğsümdeki kermeleri,
Doğacak çocuğuma emanet olsun öfkem, kılıcım ve heyecanım
Ve yüreğim soğusun diye sevgilim yüzüne bakıp susacağım.
Başımı bağlayıp düş ardıma, sevgilim düş ardıma
seninle bir adım daha yaklaştım, daha yaklaştım muradıma...

ve ben diplomalarımı yırttımsa, bunun üstüne kılıcımı kınından sıyırdımsa
kalleşliği bir hamlede yere vurdumsa
savur gülüşlerini ne duruyorsun, konuş dillerin olayım,
Ağla dua et, çünkü hincimde tazedir sevincimde
Çünkü tek sevda var şimdi içimde "kavgamız" ve saflarımızda senin yerin...

Nasıl da dadanmış sarışın sırtlanları daha gömülmediğimiz mezara, şu küfürbaz kuşağın.
Nasıl da tutmuş, kuşatmış yolumuzu, gölgesi arkadan vuranın, alçağın.
Lakin bir umut bulunur daima, bulunur elbet,
Çıkıp sıyrılmaya doğru açılmış bir bitmez umut.
Ki, inancın ve aydınlığın kapısı odur, odur başımızı dik tutarız,
Odur yenilmeyiz karşılaştığımız ilk tahakküme, ilk karanlığa, ilk tel örgüye...

Bizimde haberlerimiz vardır sevgilim ikimizin arasında
Bütün kardeşlerimizin başı bağlıdır ona.
Ve bizim, çünkü bizim haberlerimiz vardır sevgilim; sağlam ve sadık.
Tutunur dağ aşarız yardımıyla, tutunur bileniriz,
Tutunur silme insan olan künyemizi yar kılarız sevdasına...

Sana anlatacağım şeyleri kafamda toparlamadan daha,
Kundaklamaya çağırıyorlar karanlığın kalleş bekçileri,
Tam bir adım kala sabaha uyanıyorum...
Ben ürküntüyle uyanınca çalıyor zilleri kafamın içinde; iğrenç, utanmaz

O zaman koşup Kitabımızın sözlerine saklanıyorum.
Kitap beni itiyor alanlara ve kitap beni itinçe alanlara
Görsen yiğidin ne kadar cesur ve ne kadar atılgandır.

O zaman bir özge candır, vay heyran yiğidin bir özge candır,
Anasına layık oğul, çocuklarına baba ve sana sultandır...

Esmerim, güzelim, nazlı yarım,
Tam kumrular tüy düşürürken yere, şafak üzere
ve bizimkiler, Kitabın kavline göre ayaklanınca
Ko gideyim, ko ki serbestlesin zincirlerimiz,
Ko ki korkak, ko ki kaçak demesin kimse,
demesin yiğidine.....

Metin Önal Mengüşoğlu